

KARÁCSONY ÉS AZ ÚJ ÉLET

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak megadta azt a kiváltságot, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, nem test akarataból, sem férfi akarataból, hanem Istentől születtek.” (János 1:9-13)

A vallás megint divatba jött. Huszonöt, harminc évvel ezelőtt a gyüle-

kezetek nehéz időköt éltek át. Ma már megváltozott a hangulat. A vallás nagy szerepet játszott a legutóbbi elnöki választások alkalmából. Ebben az évben ugyan azt tapasztaljuk. Abban a fényűzésben van részünk, hogy az országgyűlési képviselőnket és az állami kormányzónkat a teológiájuk szerint választhatjuk meg.

Pár évvel ezelőtt Omahában lakunk. Egy lelkész iskolát nyitott a templomban. Az állam nem ismerte el az iskolát és be akarta zárni. A lelkész bíróság elé hozta az ügyet, az államot térdre kényszerítette, és megnyerte a pört.

Dr. Robert Schuller azzal dicsekedett a televízióban, hogy Bush elnök meghívta őt a Fehér Házba, megbeszélte vele az orosz politikai helyzetet, és egy üzenetet küldött ő általa Gorbachev elnöknek.

Úgy látszik, hogy az amerikai társadalom úgy döntött, hogy a vallásnak mint sok más emberi tevékenységnek mégis csak van valami haszna. Ha már ez így van, azt gondolják, akkor nekünk a vallást a saját tetszésünk szerint kell formálni. Fejlesszünk ki egy hitvallást, amely elősegíti a céljainkat, hasznos lesz a karrierünkben, és erősíti a társadalmi helyzetünket.

Amíg a vallás ma közmondássá vált, sok problémánk van azzal a fajta hitélettel, amit az Új Testamentum mutat be nekünk. Az új testamentumi hit, hősies, meg nem alkuvó, melynek gyújtópontja Jézus Krisztus, az Isten-ember, prózai és haszonleső vallássá alakult.

A karácsonyi problémáink abban

merülnek ki, hogy lesz-e egy jászol jelenet a városház lépcsőjén, és igaz-e, hogy egy keresztyén egészséges és gazdag lesz, vagy csak az egyiket választhatja. Az 1990-es Gallup poll szerint az amerikaiak szeretik a vallást, de gyengék az erkölcsi életükben. A legfeltűnőbb felfedezése ennek a közvélemény kutatásnak az volt, hogy az általános templomba járó személy magatartása nem különbözik az általános lakosság magaviseletétől. Mindenki szereti a vallást, mondja Gallup úr, de az erkölcs a mi nemzeti mostohánk lett.

Valahányszor kinyitjuk a bibliát egy gyökeresen különböző hitélettel találjuk szembe magunkat. A bibliai hit nem engedi meg, hogy mi uralkodjunk a saját életünk felett. Amikor szemtől szembe találkozunk a biblia Istenevel, a kérdés nem az, hogy hiszünk-e vagy nem. Az Isten szeme a térdeinkre kényszerít. Azt követeli, hogy dobjuk el a magunk-gyártotta isteneket és engedelmessédjünk az Ő parancsának. Az Isten, akit Jézus Krisztus mutatott be nekünk, nem valami szegény rokon, aki csak most érkezett meg, és félénken mosolyog, amíg mi meginspektáljuk. Sokan azt hiszik, hogy Isten az egész erejét létezésének bebiztosítására használja fel. Ez a kép hamis. Ő mindig teremt, cselekszik, újjátesz és felépít. Az Isten mindig jön és megy az Ő menetrendje szerint. Ő mindig választ, és az Ő akaratát szerint. Az Isten akaratát sokszor teljesen különbözik a mi vágyainktól.

Emlékszel Pál apostol megtérésének történetére, ott a damaszkusi úton? Az Isten terve nem egyezett meg Pál akaratával. Valami ami megszokott

Advent

*Csillag az égen
csillog az éjben,
ünnepet hirdet a fénye,
hóködök mélyén,
erdők szegélyén
mennek az utak elébe...*

*Régtelen régen
teljességében
készen volt terve az Úrnak,
ígéretében
idők méhében
jelölte helyét az útnak...*

*Próféciaiban
oszló homályban
nőttön-nőtt, terjedt a fénye,
akik meglátták,
már Őt imádták,
s messziről jöttek elébe.*

*Az égi ívben
mélyen a szívben
ünnepet hirdet a fénye:
ma évről évre
Nevét dicsérve
siessünk, fussunk Elébe!*

Lukátsi Vilma

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

REV. JOSEPH NOVÁK

2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kulcsár Sándor, Háló Barnabás, Kish Ernő

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek
a lap megjelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSÁR
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Titkár: BARNABÁS J. HALÓ
655 Park Ave., New York, NY 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

volt, ami biztonságot jelentett befejeződött. Valami ami teljesen lehetetlennek látszott megkezdődött. Jézus Krisztus szolgálatára lett besorolva, egy ember, akit Pál a kereszten függve látott. A keresztyén élete ilyen. Az Isten útjai eltérnek az általános emberi céloktól. Az Isten útjai mások, de szebbek. Meredekebbek, de mennybe visznek. A testünk és szívünk felemésztyődik, de a lelki emberünk örökös hazát talál.

Gondoltál arra, hogy Pál apostol megtérése nem egy bűnös, ördögi életből jött? Saját vallomása szerint egész életén át vallásos volt. A zsidó törvények szerint fedhetetlen volt. De mikor életét Jézusnak kötelezte el, teljesen megváltozott a belső embere. A múlt elhamvadt, érdektelenné vált. Krisztus követése elfoglalta teljes erejét, idejét és akaratát.

Előző életében, a nemzet igaz Istenét imádta. A zsidó vallás minden törvényét betartotta. De valami nem volt rendben. Pál a saját megigazulását akarta kikovácsolni. Erősen dolgozott ezen, és azt hitte, hogy megállhat az Isten előtt saját érdemeivel.

Egy villámhasadás az égből mindent megállított. Krisztus, aki villámokat dobál a kedve szerint azt mondta: „Mostantól fogva az én tetszésem szerint fogsz élni. Az én nevemben, és az én hatalmamban fogod az Istent szolgálni.

„A te mestered, az örökkévaló Isten, emberré lett. Úgy élt, ahogy kevesen mernek élni, és olyan halált halt, amelytől mindenki fél. Senki sem tudta őt béklyóba verni. Ellenségei végül is keresztre feszítették. De Ő az eget és földet megrengette, sziklákat elgördített, a halált hatástalanná változtatta, és a sebeit panaszkodás nélkül viselte. Ilyen fajta élet vár rád is, Pál.”

Nem régen egy könyv jelent meg ezzel a címmel: Én Karcsúvá Imádkoztam Magam. Úgy tűnik, hogy a fiatal író összeszedte az akaraterejét, az Istent a saját oldalára állította, és egy szigorú diétán ment keresztül. Tíz hónap alatt negyven kilót fogyott. Először az életében fiatal emberek zibongtak körülötte.

Persze a könyvnek van érdeme részünkre, akik mint Pierce kisasszony, a falánkság sötét, és magányos vermé-

ben találjuk magunkat. Hasznos útmutatást ad, hogy hogyan lehet sárgarépat és zellerzöldjét rágcálni uzsonnára, amíg lassan szipogatunk ké pohár hideg vizet.

Ezt a könyvet nem azok számára említem, akik nem elegáns árnyékot vetítenek. Pierce kisasszonynak egy nagy problémája van. A könyvben található ötvennyolc imából csak négy ismeri el, hogy más emberek is élnek a földön.

Ha mi Krisztus követői akarunk lenni, mint Pál apostol, az életünk összpontját másokra kell irányítanunk, nem saját magunkra. A világ megváltójának vakmerő zárandokokra van szüksége. Jézus tanítványai szavaikkal, tetteikkel, gondoskodó szeretettel, adakozó képességgel gyógyítják a világ sebeit, és segítik az Isten országának elérkezését.

Pál apostol tüzes, szenvedélyes szeretettel szolgálta Urát. Nem egy kifinomult, filozófiai viszony volt köztük. Isten iránti szeretete sóvárgó, eksztázisban található meg.

Így érthetjük meg Pál felkiáltását. „Ezért várom és remélem, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni énértem akár életben maradok, akár meghalok. Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség... Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél...”

Pál meg volt győződve még valamiről. Tudta, hogy ez a személyes találkozás Krisztussal a poros damaszki úton, sohasem lesz elbocsátva az Isten jelenlétéből. Nem kell neki majd egyedül harcolni, nem fog egymagában gyászolni, nem lesz egyedül az izzasztó, fáradtságos istenhordozásban. Boldogan hirdette: Többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem.

Egy megható történetet olvastam egy zsidó tudósról, aki Jézus követője lett. Mikor megkérdezték, hogy miért tért át, gyengéd érzelmekkel válaszolt. „Nem tudtam Krisztust egyedül hagyni a pogányokkal.” És így van ez a r. Urunkkal is. Nem tudja elviselni, hogy egyedül maradjunk, a harcot

egymagunkban folytassuk, a napjaink egyedülletben teljenek.

Pál végül is készen van teljes életét a Mester céljaira odaszánni. Pedig a sorozati behívás szigorúan hangzott: „Szenvedni fogsz az én nevemért. A világ jólétet és elismerést kínál majd. A széles út népszerűséggel lesz burkolva. A keskeny út nehéz és fájdalmas. A test gyötrelmei nem lesznek idegenek. De elég lesz neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Bízzál bennem, én legyőztem a világot.”

Egy fiatal ember a múltjáról tett valómást az irodámban. Egész nap itta a sört és szívta a marihuánát. Minden este nyolc óra felé eszméletlenül feküdt az ágyán. A családja elhagyta. Munkáján annyit hiányzott, hogy végül is elbocsátották. Miután kétszer letartóztatták, mert iszákosan hajtott, a bíróság kórházba utalta, alkoholizmus elleni kezelésre. Ott találkozott egy hívő orvossal, aki rámutatott arra, hogy az ő problémája egy lelki betegség. Az orvos Krisztushoz vezette őt és végre is befogadta Jézust az életébe.

„Tizenöt év óta most élek először ózanul”, folytatta a fiatal ember. „Tudok enni, ízlelni. Élvezem a virágok színét és illatát. Megtanultam szeretni megint és tudok másokra is gondolni. Gyermekekorom óta először érzem, hogy van az életnek célja. Csak egy félelmem van. A barátaim mind isznak és mulatoznak. Nevetnek majd rajtam és hozzák a palackot. Nehéz lesz nem inni.”

Lassan a dereka kiegyenesedett, a fejét felemelte. „De én józan maradok... Beszélek velük az én új életemről... Imádkozni fogok értük...” Megállt egy pillanatra és suttogva folytatta, „ha az Isten is úgy akarja.”

Bretz Tivadar

**Kegyelemben gazdag
karácsonyt
és áldott új évet
kívánunk
minden olvasónknak**

az Evangéliumi Hírnök szerkesztősége

Novák József
Bretz Tivadar

SZEMLE

A Magyarországi Baptista Egyház taglétszáma többször a vita tárgya volt az utóbbi években. Az Evangéliumi Hírnök is foglalkozott ezzel a témával. Az elmúlt nyáron, magyarországi látogatásunk alkalmával, Szebeni Olivér testvér felkeresett, hogy ezt a kérdést tisztázza. Szebeni testvér a szeminárium vallástörténelmi tanára és pontos adatokat tart az otthoni gyülekezetek taglétszámáról.

Szebeni testvér szerint a kommunizmus alatti vallásos adatok nem voltak megbízhatók. A Vallásügyi Hivatal diktálta a számokat. A kormány propaganda célból nem engedte meg a taglétszám csökkenésének kimutatását.

Az új, szabad sajtó időszakában Szebeni testvér szeretné ezt a kérdést végül is tisztázni. Kezembe juttatott egy 25 oldalas tanulmányt a következő címmel:

A Magyarországi Baptista Egyház 1989. évi statisztikája, összeállította: Szebeni Olivér, készült 1990 tavaszán. A tanulmány alapján 399 gyülekezetben és szórványban (lakóterület, ahol nincs gyülekezet, de él néhány baptista), 10 652 tagot ér el. Változások 1988-1989 között a gyülekezeti taglétszámokban is számon vannak tartva.

A taglétszámváltozások összehasonlítása:

+ növekedés	328
- csökkenés	229
pozitív különbség	99

Több évtizedes, folyamatos csökkenés után 1989-ben volt első ízben jelentős taglétszámnövekedés, országos méretekben!

Hála az Istennek, aki diadalt ad nekünk Jézus Krisztus által! (1Kor 15:57)

A bemelegítésekkel kapcsolatban is vannak adatok. 1989-ben 60 gyülekezetben 400 hitvallót merítettek be.

Legtöbben Békésen, 28, Pestlőrincen 22, Újpesten 19, Rákosszentmihályon és Pécsen 18-18, József utcában 17, Kispest 1-ben 16, Debrecenben 14, Tahitótfaluban 13, és Kiskunhalason 11 személy bemelegített.

BÚS VAGYOK...

Hóhullásos decemberi este volt. Az apró falusi házakra ráereszkedett a csendes esti homály, s a mélyfekvésű ablakokból előragyogott a petróleumlámpa sápadt, de barátságos fénye. Az utcán alig járt egy-két ember.

Mikor Peti kilépett a kiskapun és végigsiklott tekintete az egyforma ablakú ház soron, megállt.

— Mintha karácsony este lenne — szögte halkán, — Istenem, milyen szép.

Aztán behúzta maga után a kaput és elindult a Bojtár János tanya irányába. A hó meg mintha megszánta volna; egyre lassabban kezdett hullani s mire kiért a tanya szélére, már csak szállingózott.

— A tanyaudvaron zenés kutyagyűjtés fogadta. Idegen ember bizonyára megremült volna tőle, de Peti csak mosolygott és csitító hangon kezdett csevegni a harcias ebekkel.

— No, no, Vékás, Szamadó! Puli! Nem ismertek? Pedig egy hete sincs, hogy itt voltam.

Erre a bemutatkozásra diszkréten visszavonult a portaőrző kompánia. Peti meg a Máté lakása felé indult. Már mesziről meglátta a Máté bácsi ablakából kiáramló fénysávját. Akaratlanul is elmosolyodott.

— Ugyan mit csinál az öreg? Mit? Biztosan énekel, — beszélgetett önmagával.

Közben a házhoz ért. Hallgatózva állt meg és elhatározta, hogy azt az éneket fogja szájmuzsikáján játszani, amelyet Máté bácsi énekel. Feszült figyelemmel állt meg az első ablak előtt. Kis ideig várt, majd csalódott képpel ment a másik ablakhoz. De ott is csalódás érte, mert bentről egy fél hangnyi éneket sem hallott. De nem sokáig tévovázott. Elővette szájmuzsikáját és elkezdte rajta játszani azt az éneket, amelyet legutóbb tanult Mátétól.

Lágyan, érzélgősen reszketett az ének:

— Bús vagyok és fáradt, lankadt, nagy teher van rajtam.

Még az első akkordokkal sem végzett, amikor kitárult a rozoga ajtó és szinte kiesett rajta az öreg Máté.

— Fiam, Péter fiam, hagyd abba, mert meghasad a szívem!... — itt elcsuklott a hangja és a fiú csodálkozva látta, hogy az öreg szeméit törölgetve sír.

— Mi lelte, Máté bátyám? Mi történt már megint?

Az öreg újból felzokogott:

— Gyere be, édes fiam, majd odabent elmondom.

Szóltalanul mentek be. Máté széket hozott Petinek, ő meg egy sámlira ült. Lát-

szott az arcán, hogy nagyon küzd az előtörni akaró könnyei visszatartásán.

— Nagyon örülök fiam, hogy eljöttél. Rég voltál már nálunk, — kezdte a beszélgetést.

A fiú nem szólt, csak nézte-nézte az öreg sápadt, gondterhes arcát.

— Istenem, mi történt ezzel?... — suhant át agyán a gondolat.

— Hány éves vagy te, Péter?

— Tizenkilenc.

— Tizenkilenc. Akkor te már megérted miről van szó, ha elmondom.

Peti csendesen bólintott fejével.

— Csak mondja el, Máté bácsi. Egész biztos, hogy megértem, hiszen együtt érezek magával mindenben.

— Figyelj csak! Negyven éve, hogy együtt élek a feleségemmel. Húsz év óta vagyok hívő. A feleségemet sohasem bírtam meggyőzni, hogy neki is meg kell térni, mert másképp elkárhozik. Eleinte kezdett megérteni, de később kinevetett. Most meg egy fél év óta mindig ellenkezett velem. Hiába szerénykedtem, hiába imádkoztam. Az ördög fölhasználta ellenem. Pedig de sok imát küldtem az Úr elé...

Itt elhallgatott és maga elé bámult a földre. A fiú felállt és Mátéhoz ment. Vállára tette kezét és vigasztalón szólt hozzá:

— Kezdem már érteni, hogy miről van szó.

— No, miről?

— Elment az Örzse néni. Ugye, eltaláltam?

Babits Mihály:

Karácsonyi ének

Miért fekszel jászolban, ég királya?

Visszasírsz az éhes barikára.

Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt: mégis itt sirdogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma

jobb tán mint csillag-űr szele volna?

Jobb talán a puha széna-alom

mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,

mint gazdag nárdusok és kenetek?

Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:

kezed csak bús anyád melléért nyúlt...

Becsnek láttad te e földi test

koldusruháját, hogy fölvetted ezt?

s nem vélted rossznak a zord életet?

te, kiről zengiük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!

Lelkünkben gyűjts pici gyertyát sokat.

Csengess éjünkön át, s csillanisd elénk
törékeny játéunkat, a reményt.

Máté hangtalanul bólintott.

— Erről van szó, tényleg. Nagy próba, mondhatom. Hát ha még azt is hozzáteszem, hogy úton-útfélen azt beszéli, hogy én vagyok a világ leggonoszabb embere.

Peti nagyot dobbantott lábával:

— Hát ez hazugság! Magánál jobb embert el sem tudok képzelni. Higgye el, itt csakis az ördög fondorkodása van a dolgan. Már pedig ezen nagyon könnyen segíthetünk.

Máté bácsi felugrott:

— Ugyan hogy, édes fiam?

— Ide figyeljen! A múltkor láttam egy fölírast ezzel a szöveggel: „Minden bánat és keserűség ellen oltalom az ima.” Most szépen leborulunk és imádkozunk! Jó lesz?

Az öreg szó nélkül ölelte keblére Petit.

— Az Isten vezérelt ide, fiam. Persze, hogy imádkozunk.

És a két jámbor hívő térdreereszkedve imádkozott. Csak zokogás volt jóformán mindegyik imája, de erős ostromnak bizonyult a menny kapuján, mert hajnalban, amikor Máté fölállt térdeiről, úgy érezte, hogy többé nincs miért búsulnia. Sőt, vidám mosoly ült arcán, amikor a túlbuzgóságában elszenderült Peti lehajtott fejét simogatta.

— Drága jó gyermekem, hát elnyomott az álom. Nem baj, fő, hogy imánk a mennybe ért.

Nyalábjába vette Petit, s gyengéden vitte az ágyra, mintha csak egy kis gyermeket fektetett volna le. Aztán ő is ledőlt mellé.

Reggel mind a ketten üdén keltek. Máté szinte oda volt a boldogságtól.

— Most már elénekelhetjük azt az éneket, mert most már... izé... Hát csak énekeljük.

S felcsendült a szájmuzsikán a „bús vagyok” lágy melódiája.

Egyszer csak megzörrent az ajtó. Oda néztek. Örzse néni lépett be rajta.

— Jó reggelt! — köszönt rájuk kedves hangon.

— Neked is, anyjuk, — hümmögte Máté és gyöngéden oldalba lökte a fiút. Peti megértően bólintott fejével.

És rendbejött minden.

A havas úton vidáman ballagott hazafelé Peti. Valami kedves éneket fűtyült sok érzéssel. Oda se nézett a rossz időnek, pedig az északi szél keményen hordta szemébe a havat. Fő, hogy a béke helyreállt ott, ahol ő mindig csak békéről, Istenről és a mennyről hallott.

Újszászi (Benyó) Illés

(Megjelent „A Kürt” c. lap 3. számában, 1935-ben)

A keresztyén bemerítés áldásai

A bűnbocsánat

ApCs 2:38 szerint az első nagyszabású keresztyén bemerítés előtt Péter apostol azt mondta a bűnbánó gyülekezetnek: „Térjete meg és merítkezzetek be mindnyájan a Jézus Krisztus nevére a bűnök bocsánatára, és veszítetek a Szentlélek ajándékát.”

Ebben az Igében (és számos más helyen is) a bemerítés a megtérés pecsétjeként, megvallásaként szerepel. A megtérés és a bemerítkezés következménye a bűnbocsánat. Mondhatná valaki, hogy a bűnbocsánat alapja Jézus Krisztus kereszthalála, és nem a „keresztvíz”. Ez igaz. A tanítványság azonban engedelmisséget kíván a bemerítés kérdésében is! Jézus az engedelmes szolgáltnak ígéri, hogy vele lesznek (Jn 12:26).

Korábban már bebizonyítottuk, hogy minket nem Jézus példája kötelez a bemerítkezésre, hanem a misszióparancs — s ez alól nincs kibúvó. A hitvallás szempontjából nem mindegy az, hogy egy tudatlan kicsi gyermeket vízzel meglocsolnak, vagy egy felnőtt ember önként, a gyülekezet és a világ előtt hitéről vallást téve bemerítkezik. A bűnbocsánat alapja valóban nem a „keresztvíz”, nem is a bemerítés — de ha valaki fölismerte a bemerítés igazságát, és ennek ellenére sem engedelmeskedik az Úr parancsának, „az a szolga híjával találta.”

Közösség a Szentlélekkel

Péter azt mondja: „Veszítetek a Szentlélek ajándékát!” ApCs 1:5-ben a szerző ugyanezt a gondolatot így fogalmazza meg — Jézus ajkára adva a szót: „János ugyan vízzel kereszttelt, de ti Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.” Az apostoloknál a szentlélekkeresztség pünkösdkor történt meg. A péteri ígéret szerint a bemerítést és a bűnbocsánatot követi a Szentlélek vétele. Maga a szentlélekkeresztség (közösségre jutás Isten Szentlélekével) a bemerítéstől függetlenül, az előtt is bekövetkezhet. Ezt mutatja ApCs 10:45-47: „...Vajon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek be ne merítkezzenek, miután vették a Szentleket?” Ez azonban rendhagyó eset. A tipikus az, hogy a bemerítést követi a szentlélekkeresztség, s a Szentlélek ajándékai ez után jelentkeznek (vo. ApCs 8:14-17).

Magunkba szállni annyi, mint rádöbenni állapotunk súlyosságára.

NÖK ROVATA

Rovatvezető: **MRS. CLAIRE (Klari) VERECZKY**
1063 Calle Margarita, Thousand Oaks, CA 91360

Elnök: Chatto Lydia
Alelnök: Müller Katalin
Titkár: Jakab Anna
Pénztáros: Háló P. Lenke

How are we planning for Christmas this year? Are we dashing madly around town spending our last cent, charging on Visa to the maximum in order to "keep up with the Joneses"? Are we purchasing gifts which nurture our vanity but really aren't important for a happy and blessed Christmas?

Those of us who have grown in wisdom and years must acknowledge that there were times when this "holy day" meant much more to us than a "holiday" because it was a deeper observance of the real reason for Christmas.

Then, consider our dear brethren in Hungary. What a joyous observance it was last year when everyone could openly

attend services celebrating the Christ-child's birth. There must have been a saintly aura of adoration and worship surrounding those ancient edifices which had been closed to the devout for so many decades. It was a time of rejoicing for the multitudes! And rightly so.

Will their Christmas be the same this year? Will our kinfolk in Hungary and Erdély be able to appreciate the blessings of the holy season as they struggle to overcome deprivation and servitude? Monstrous problems have reared their ugly heads since God wondrously brought a semblance of freedom to Eastern Europe.

I'm certain many of us prayed for the emancipation of those oppressed. Miracle of miracles — it happened! A first step was taken — thank God! Now, let us join together en masse and daily, constantly, bring the future of these beautiful nations before our Lord in prayer and supplication.

I'd like to ask my sisters to do something very special during this Christmas season. Let's earnestly pray for those millions in these countries — for the leaders grappling with seemingly insurmountable dilemmas, for the father or mother trying to earn "our daily bread" to provide a simple dinner for the family table.

Let us come before our Heavenly Father, asking Him to guide Hungary and Erdély into the freedom which we enjoy here in the United States. Ask God to give them wisdom and patience, and the assurance that there is a better future for them. Pray that, this year, He will grant our friends and families in our homelands more reason to rejoice in the sacred gift of God — His Son, Jesus.

While we're meditating, let's *thank* God for the blessings He has showered upon us here in America, the greatest of which is the limitless privilege we have of commemorating Jesus' birth according to our singular preference. Let's *really* give thanks at Christmas, and then have a *beautifully blessed Christ's Birthday*.

Klari Vereczky

*A gonosz ember ajándékával sokszor
rossz jár.*

Euripides

A mohamedánoknak van kilencvenkilenc szavuk Istenre, de egy sem „Mi Atyánk”.

Anonymus

October at Bethesda

*When the days of autumn dwindle and
the leaves are dry and dead, / And the sultry
summer blue is sullen gray then overhead,
When each bluebell, rose and daisy is
asleep in its cold, dark bed, / Along comes
the sunny chrysanthemum nodding it
golden head.*

Copied

It was the pleasure of about 22 people to watch Miss Louise from The Melbourne Florist and Plantery, Inc. show her expertise in creating a beautiful fall centerpiece of daisies, **golden** chrysanthemums and red carnations in a large cornucopia basket. She explained each step of selecting color blends, lengths of stems and greenery. To make the bouquet extraordinary, she added a colorful finch bird to perch amidst the splendor. Miss Louise also gave each one a lesson on making pot purri sachet for their own use. It was a memorable activity.

Sandwiched in between our weekly activities, the ones involved in crafts have been quite busy getting ready for the November 10th Arts and Crafts Festival. Many delicate and beautiful ceramic pieces have been made and T-shirt designing has been an enjoyable craft. Each resident has created cute pictures and designs geared for both the very young and the older generation. This has been a new craft and all are doing well after a slow reluctant start. They were pleasantly surprised how easy it was once it was started.

We recently had the privilege to meet and interview a Miss Sandra Stiles, granddaughter of Rev. Robert Victor. Miss Stiles and Rev. Victor were frequent visitors to the Bethesda Baptist Church. It is so nice to have a family member of a past generation servant of God, return to Palm Bay and even nicer, for her to become a part of our Certified Nurse's Aide staff. Miss Stiles attended Bethel College in Wichita, Kansas and majored in nursing and communications. She is an excellent worker and has quickly adapted to our residents. She is learning the Hungarian language which has made her a pupil of our 8 Hungarian ladies. Her other interest was her three-year volunteer work at the Dominican Sisters Convent Informary taking care of the elderly. Her mother Sophie Stiles has visited with our residents and has volunteered to visit periodically to do little things for our people as the needs arise.

Several of our newer residents have joined the Bethesda Baptist Church attendees. We have had up to 30 residents at-

Happy Birthday, Jesus!

Dear Jesus,

How are You spending Christmas

In your heaven 'way up there?

Angels and departed ones

Assembled in Glory, in fervent prayer

...To Celebrate Your Birthday!

Dear Jesus,

Must be truly wonderful

To hear that adoring throng

Raising their vibrant voices

In worshipful praise and majestic song

...To Celebrate Your Birthday!

Dear Jesus,

It must be grand and glorious —

Instruments of every kind

Drumming, chiming, ringing forth,

Proclaiming to all that "now is the time"

...To Celebrate Your Birthday!

Dear Jesus,

My loved one's spending Christmas

With You in heaven up there.

He's joined that great multitude

Who've never a worry, never a care

...To Celebrate Your Birthday!

Dear Jesus,

I'll miss my dear beloved.

And I'm sure 'twill cause me pain.

But even so I'm consoled

To know he's shouting his grand new refrain

...To Celebrate Your Birthday!

Dedicated to my husband, Sandor

Claire (Klari) Vereczky

tend on several Sundays. There are also 12-14 who gather in the Library for their Catholic Services and Dr. Louis Kali has been most faithful to minister to our folks on Friday afternoons. From the inception of its humble beginnings, Bethesda has always served well the needs of its people with a variety of denominations and ethnic backgrounds. We pray you, our reading audience, will always keep us in mind and in your prayers an tell others about this wonderful place.

Make plans to visit with us during the cold, wintry months. You will be made

welcome. May the Lord richly bless you all.

Ernest Cziraky
Administrator

CONTRIBUTION

Ruth Kish	\$ 10.00
Bethesda Baptist Church	200.00
Silliman Memorial Baptist Church	54.00
Mr. and Mrs. Zoltán Szabo	200.00
Rose Newman	25.00
Anonymous	10.00
Hungarian Baptist Womens Union	350.00
Mr. and Mrs. Nicholas Biro	25.00
Mr. and Mrs. John Haydn	100.00
Rev. and Mrs. A. Barton Brown	50.00
Mr. and Mrs. Julius Kish	150.00
Total	\$1,174.00

Pásztorének

Én édes Istenem, elepeszt a bánat,
Nem találok sehol fából-furulyámat.
Hogyan menjek el így Jézus jászolához,
Szép énekszó nélkül az égi királyhoz?

Daltalan ajakkal csak állok, csak várok,
Vigaszt nem találok, sírok, sirdogálok.
Nincs nekem furulyám, nincsen csengő versem,
Énekelni én már el is felejtettem.

Nem így volt ez mindig. Te tudod, Jézusom,
Dalban, muzsikában nagy volt az én jussom.
Virágos mezőkön tereltem a nyájat,
Úgy fújtam boldogan fából-furulyámat.

Fából-furulyámat ugyan én faragtam,
De Lelked zokogott és lobogott abban.
Nincsen már egyebem, csak súlyos keresztem,
Dávidból roskadó Cirenei lettem.

Furulyát, virágot, mindent elvesztettem,
De az utat Hozzád el nem felejtettem.
Eljöttem fáradtan, gyűrött vén subába',
Csak lelkem öltözött ünnepi ruhába.

Furulyát, virágot én most nem hozhatok.
Aranyat, tömjént és mirrhát se adhatok.
Sír széléről jöttem, Te tudod Jézusom,
Hogy mért szeretsz engem, Megváltóm, nem tudom.

Leveszem süvegem, Jézusom, itt állok,
Szavakat, szépeket én most nem találok,
Könnyem az imádság, sóhajom az ének;
Dicsőség, dicsőség a menny Istenének!

Milliók éneke zendül hegyen-völgyön,
Engeded-e, hogy a szívem összetörjön?
Hallgasd meg ó Uram, Te öreg szolgádat:
Add vissza a régi fából-furulyámat!

Add vissza, Jézusom, mert Te megteheded.
És én újra boldog énekesed leszek...
Gyógyító szent kezéd tedd a homlokomra;
Ez a Te szolgádnak legszebb karácsonya.

Somogyi Imre

Háborús karácsony

A gyülekezetünk szokása szerint, Szenteste családonként megyünk el az imaházba, hogy a napot Krisztus áldozatára emlékezve zárjuk be. Minden évben eszembe jut az a Karácsony, amikor...

A félelem, az élelem hiánya, a háború fergeteges zaja szinte teljesen elszigetelték bennünket a külvilágtól, az emberektől és az eseményektől. A szokásos karácsonyi készülődés, az izgalom, az ünnepi hangulat helyébe halálfélelem ülte meg a szívünket, felnőttét és gyerekeit egyaránt. A németek még mindig a közeli erdőben voltak, de láttunk már sok orosz is. Halottuk, hogy a férfiakat elviszik, és hogy a nőknek is jobb elbújniuk. Édesapám hetekig eltűnt a sötétedéskor. Hol lent a pincében, kint a faskamrában, hol meg hátul a kertben aludt, hogy álmában ne lepjék a katonák.

Azon az estén úgy döntött, hogy a lakásban marad. A sarokba, a szekrény mögé húzódott, miután ötünket az ágyba dugta, ahol mint a heringek, fejtől-lábtól aludtunk. Alig néhány perc telhetett el, amikor erős kopogásra riadtunk. Édesanyám arca, apám elszánt tekintete ma is előttem van. Ő ment ajtót nyitni. A hálószoba ajtaja nyitva maradt, és láttuk a szuronyukat apu mellének szegező orosz katonákat, hallottuk a gyors férfiszavakat. Német után kérdeztek, aztán kenyeret kértek. Édesanyám szaladt a féltve őrzött kenyér-maradékért, hogy eléjük tegye az asztalra. A két katonára elparancsolhatta őket, mert mindketten bejöttek hozzánk a szobába. Hosszú csend következett, amit édesapám szava tört meg. Az ajtótól lesekedve mondta: „Ő, ezek úrvacsoráznak!!”.

Testvérek voltak azok a katonák. Krisztus halálára emlékeztek. Földrejött, halála nélkül ellenségek lettünk volna, Benne egy család voltunk, mégha a történelem eseményei grimaszt is mutattak éppen akkor. A háború közepébe hozott békét Krisztus emléke azon az éjszakán.

Novák Sebestyén

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1990. december 30.

A SZŐLŐMUNKÁSOK

Máté 20:1-16

A szőlőmunkásokról szóló példázattal az Úr az Isten országában uralkodó törvényeket és rendet írja le. Egy mondatban úgy jellemezhetjük, hogy MÁS, mint ahogy gondoljuk. Tévedünk, ha a mennyei életet földi tapasztalataink alapján képzeljük el, azzal a különbséggel, hogy ott minden földi jó és szép tökéletes lesz. Az Úr Jézus tanítása az, hogy mennyben minden más lesz.

1. Más a mennyei igazságosság. Szerintünk az a helyes, ha a munkás a munkában eltöltött idő szerint kapja a fizetést, vagy a munka minősége alapján kapja a bért. Természetesnek vesszük, hogy egy magas képzettségű egyén nagyobb jutalomban részesül, mint egy iskolázatlan. Ez a mi igazságunk, de mennyben nem így van. Az Isten országában csak egy „fizetési osztály” van. Ott nem a mi érdemeink szerint kapjuk a jutalmat, hanem Krisztus érdeme szerint. A mennyei rend nem a földi élet javított kiadása.

2. Más lesz a jóság és a szívesség meghatározása. A szőlősgazda már a munkások felfogadása előtt tudta, hogy milyen fizetést fog adni. Jóságos szíve nem azt nézte, hogy ki mennyit dolgozott, hanem azt, hogy hány munkáson segíthet. Mennyben másként nézik a teljesítményt, a hasznos és a jótétet, mint a földön. Ott az isteni tökéletesség uralkodik. Az önzés, versengés a földön marad.

3. Az Isten országában nem lesznek helyezkedések. Nem lesznek első és utolsó. A tökéletesség honában nem fogja a hiúság és büszkeség serkenteni a lelkeket az elsőségre. Viszont nem lesz szégyenérzés, ami a lelkeket az utolsó hely elkerülésére ösztökélje. Mennyben nem lehet lenézni egymást és nem lehet irigy szemmel felfelé vágyakozni. Egy sorban leszünk.

Az Úr mondását nem lehet úgy magyarázni, hogy a földi életben „első” mennyben az utolsó lesznek. A földi életben első, ha hitetlenek, még

utolsónak sem juthatnak mennybe. Részünkre az a fontos tudat, hogy mennyben nem lesznek osztályok és rangok.

4. A példa utolsó mondata: „Sokan vannak a hivatalosok (hívtak) de kevesen a választottak,” úgy is értelmezhető, hogy **Isten hív, de az ő joga, hogy kit fog kiválasztani és kit fog alkalmazni.** Ő tudja, hogy a jelentkezők közül kit lehet munkába állítani.

A mennyei rendet és az isteni igazságot a hitetlen zúgolódók panasszal illetik. Ezt tették a munkások is. Az igazság az, hogy a mennyei szőlősgazda mindegyikkel jól tett, de az irigység ezt nem vette észre.

*

Aranymondat: Máté 20:16.

*

Napi áhítat:

Dec. 24. H. Lukács 2:8-20

Dec. 25. K. Máté 2:1-11

Dec. 26. Sz. Lukács 2:41-52

Dec. 27. Cs. Lukács 4:14-21

Dec. 28. P. Lukács 5:1-11

Dec. 29. Sz. Máté 20:1-7

Dec. 30. V. Máté 20:8-16

U.B.

1991. január 6.

A MAGVETŐ PÉLDÁZATA

Máté 13:1-23

A gondolatcserének három feltétele van: a beszélő, a szó és a hallgató (írásban: az író, az írás és az olvasó). A példázatban az első a magvető, a második a mag, a harmadik pedig a föld. Úgy a magvetőről, mint a magról keveset tudunk meg ebben a tanításban. A magvető az Úr Jézus (Máté 13:37) maga, a mag pedig a mennyek országáról szóló Ige. (19. v.) A hallgatásról, a Szó fogadásáról, a tanulásról beszél itt az Úr Jézus.

A hallgatóságot két részre osztotta a Mester. A példa jelentését csak a figyelmes hallgatók, az igazságot keresők értették meg; míg a szavait rossz indulattal, hibát keresve figyelők számára, Jézus mondanivalója titok maradt.

A példázat (3-8)

A föld a hallgatóság: az emberi szív, az akarat. Négyféle módja van az ige hallgatásának:

1. A kemény föld (4. v.) — az ellenálló, elutasító magatartást példázza.

2. A vékony termőrétegű (5-6. v.) — az állhatatlan, sekélyes hallgatóról szól.

3. Az előkészítetlen föld (7. v.) — a múltja rabságában sínylődő élet példája.

4. A jó föld (8. v.) — a jól hallgató.

A magyarázat (19-23).

1. A kemény föld (19. v.) azt a hallgatót példázza, aki „nem érti” meg az Igét. Az értelemmel hallgató magába szívja, magára alkalmazza a hasznosnak ítélt üzenetet, az értetlenül hallgató számára értéktelen, használhatatlan marad a szó.

2. A második csoportba (20-21. v.) a lelkesen hallgatók, de hevesen felejtők tartoznak. Ahogy a napfény éltető energia és égető erő lehet egyszerre, a próbák tüzeiben nem edződik, hanem kiég az ilyen sekély hit.

3. A tövisek közé szort mag (22. v.) napjai is meg vannak számlálva. A világ, az én számára elkötelezett lélek adalékként veszi be az Igét, aminek hatását a rendezetlen múlt erői csökkentik, vagy veszik el teljesen.

4. A jól hallgató (23. v.) életében gyümölcsöt terem az Ige. Ők azok, akik „megértik”, értékelik, hasznosítják annak üzenetét. Érdekes megfigyelni, hogy a „termésben” különbség van, de mindegyiknél többszörös a haszon. Isten nem kíván tőlünk többet, mint amire képesek vagyunk.

*

Aranymondat: Máté 13:23

Napi áhítat:

*

Dec. 31. H. Máté 13:1-9

Jan. 1. K. Máté 13:10-17

Jan. 2. Sz. Máté 13:18-23

Jan. 3. Cs. Máté 13:24-30

Jan. 4. P. Máté 13:31-35

Jan. 5. Sz. Máté 13:36-43

Jan. 6. V. Zsolt 78:1-8

1991. január 13.

PÉLDÁZAT A TÍZ SZŰZRŐL

Máté 25:1-13

Minden kultúra másként ünnepli a házasságot. A közel-keleti népek szokásai szerint, a menyegző estjén a vőlegény és kísérete a lányos házhoz megy, ahol a menyasszony és barátai fogadják. Onnan egy fényesen kivilágított utcán vezeti az otthonába mátkáját a vőlegény.

Az Úr Jézus az ő második eljöveteleiről tanít ebben a példázatban, amit egy menyegzői menethez hasonlít.

A tíz szűz (1-4. v.)

A vőlegény ő lesz, a menyasszonyal várakozó tíz szűz pedig a gyülekezetet példázza. A vőlegény késett. Az idő múlásával a lámpákból egyre fogyott az olaj. A szűzek csoportját két részre osztja az Úr Jézus. A különbség nem a hitükben, az erkölcsösségükben, vagy a cselekedeteikben, hanem a várakozásra való felkészültségükben van. Őtük — előrelátóan — utánpótlásról is gondoskodott. Kis téglékben tartalék olajat is vittek magukkal.

A vőlegény várása (5-9. v.)

Az Úr Jézus többször is figyelmeztette az övéit, hogy érkezésének idejét csak az Atya tudja. A módjáról viszont tudjuk, hogy hirtelen, meglepetésszerű lesz (Máté 24:36-44; 2Thessz 2:1-5; 2Pét 3:3-10). Pál apostol szavaival: „Az Úr napja úgy jó el, mint a tolvaj éjjel” (1Thessz 5:2). A hirtelen érkezés gyors reagálást követel a vőlegényre váróktól. Nem nehéz elképzelni a szűzek sietségét, kapkodását, izgalommal vegyült örömet, amint álmukból ocsúdva lámpáik után nyúltak, hogy megtiszteltető feladatukat ellássák: a mátkapár útját megvilágítsák. A felkészületlen leányzók riadalmát, ijedt kapkodását egyre gyengébben pislákoló mécsesük látványa okozta.

A példázat tanulsága fölött siklunk el, ha a közöttük lezajló szóváltásra figyelünk a helyzet helyett, amit a felkészületlenség, a felületesség idéz elő. Akkor, ott már késő a kapkodás. A szemek az érkező vőlegényre szegeződnek. Szégyenük, mulasztásuk, hiányosságaik helyrehozására mód már nincs.

A vőlegény megérkezése (10-12. v.)

Akik készen várták, az öt szűz, örömmel követte az ifjú párt. Társaik az ünnepi menettel nem tarthattak. Szégyenük és a vőlegény haragvó tekintete tartotta távol őket az ünnepi csoporttól.

Talán sikerült olajat keríteniük, vagy utolsó próbálkozásként kíséreltek meg, hogy a lakodalmas házba bemenjenek. A vőlegény visszautasító szavai

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

zárják ki őket a fénnel teli házból.
„Nem mind, aki ezt mondja nékem:
Uram! megyen be a mennyek orszá-
gába; hanem aki cselekszi az én meny-
nyei Atyám akaratát” — mondta az
Úr Jézus (Máté 7:21).

Figyelmeztetés (13. v.)

Itt Kaliforniában sokat mozog a
föld. A legjobb műszerek sem jelzik
előre, hogy mikor. A félve emlegetett
nagy tragédia lehetősége állandó kés-
zenlétre ösztönzi a bölcsét. Mennyi-
vel inkább kellene, hogy készüljünk
az üdvtörténelem legdicsősebb
mozzanatára, amikor, mint Királyok

Királya lép közénk a mi szeretett Meg-
váltónk. Az ünneplésen, az ő dicsősé-
ges megjelenésén csorbát ne okozzon
a mi felkészületlenségünk! Visszajöve-
telének idejét nem tudva, legyünk min-
dig készek a fogadására!

Aranymondát: Máté 25:13

Napi áhítat:

Jan. 7. H. Máté 24:36-42

Jan. 8. K. Márk 13:32-37

Jan. 9. Sz. Máté 25:1-6

Jan. 10. Cs. Máté 25:7-13

Jan. 11. P. Luk 12:35-40

Jan. 12. Sz. Luk 12:41-48

Jan. 13. V. 1Thessz 5:1-6

Csak a rendíthetetlen marad meg

Az adventi időszak a hívó ember számá-
ra emlékeztető. Hiszen könnyen belemertü-
lünk a mindennapi dolgokba és megfeled-
kezünk arról, hogy Jézus Krisztus vissza-
jövele közel van. Noha a havonkénti
úrvacsora alkalmával boldogan tekintünk
előre arra a napra, amikor szeretett Meg-
váltónkkal együtt telepedhetünk le a nagy
vacsoráló asztal mellé, mégis hajlamosak
vagyunk a feledékenységre. Főleg arról
feledkezünk meg könnyen, hogy a mi Iste-
nünk „emésztő tűz”. Második eljövetele
szorosan összefügg ítéletének tüzevel.
Hiszen bünt gyűlölő Isten Ő. Igaz, először
Jézus Krisztus földre érkezésekor szerete-
téről és irgalmasságáról tett bizonyosságot.
Mégis, második eljövetelekor ítélő Bíró-
ként fog megjelenni.

Tudatunkat az ünnepek sorrendje is
megzavarja egy kicsit. Először ünnepeljük
adventet és utána karácsonyt. Ebből adó-
dik, hogy az első advent eseményeire esik
a hangsúly. Ez természetes is, amikor a
zsidó nép és a világ Úr Jézus születése
előtti nagy várakozásáról beszélünk. Csak-
hogy ez már a múlté, hiszen az első advent
beteljesült és megismételhetetlen. Fel kell
hívnunk a világ figyelmét a második ad-
vent napjaira, az utolsó idők várható ese-
ményeire, melyekről Jézus oly világosan
beszélt Máté evangéliuma 24. fejezetében.

Az Üdvözítő megszületett. Jézus él, de
mi lesz a világgal és benne az emberrel?
Ez időszerű nagy kérdése a mai ember-

nek. Karácsony bája és gyakran nosztal-
giája, ne homályosítsa el Advent üzenetét!
A világ megváltása megtörtént esemény.
A kérdés csupán az, hogy ezt a megváltást
és a Megváltót személyesen elfogadtad-e?
Vagyis miként készülsz a visszatérő Jézus-
sal való találkozásra?

Természetesen hirdetnünk kell Isten sze-
retetének jóhírért. Az idő múlása viszont
arra kényszerít, hogy megkérdezzük: em-
bertársam, felebarátom, mi a Te válaszod
az Isten felmérhetetlen szeretetére? Meg-
nyitottad-e már szívedet a rendíthetetlen
ország Ura és Királya előtt? Az Úr Jézus
szeret Téged is, de ne áltasd magad: ha
visszautasítod Őt, végzetes útra lépsz! A
Zsid 12:25-29-ben határozott kijelentést
kapunk arra nézve, hogy mi vár az enge-
detlen világra. Feltárul előttünk a végítélet
rettenetes képe. Napjainkban sok szó esik
arról, hogy: „Mentsétek meg a világot,
mentsétek meg az embert!” Ezt földi vilá-
gunkra, s az ember földi életére értik.
Ezért sokat tesznek a keresztyének is.
Ami azonban az ember végső sorsát illeti,
örömmel mondhatjuk, hogy ez a megmen-
tés már megtörtént a Golgotán. A menek-
vés útja egyedül Jézus Krisztus. Aki Őt
elutasítja, nem menekülhet meg.

Az idézett ige azt is elmondja, hogy Isten
miként zárja le a világ megváltásának
nagy művét. „Még egyszer megrendítem
nemcsak a földet, hanem az eget is”. Elő-
ször akkor rendült meg a föld, midőn Ise-

Karácsonyi ének

Miért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt ridogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán, mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párja, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyúlt...

Becsnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyújts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

Babits Mihály

ten a Törvényt adta népe számára a Sinai-
nál. Akkor nem változott meg a világ
képe, csak egy maroknyi nép szívébe véste
be Isten az ő akaratát. Ők is hamar elfelej-
tették a kürt zengését és a hegy megrendü-
lését. Egészen másként lesz akkor, amikor
Isten „még egyszer” megrendíti a földet és
az eget is. Ezt a megrendülést már az áll-
hatatlan dolgok nem bírják ki. A romlan-
dóság rabságában vesztelő világ megsem-
misül és azok is, akik a mulandóság oltá-
rán áldoztak, akik visszautasították a
kegyelmet, és elfordultak attól, aki időben
szólt hozzájuk Jézus Krisztus által.

Ó, vigyázatok, testvéreim, barátaim, el
ne utasítsátok azt, aki szól! Vissza ne uta-
sítsátok azt, aki életét áldozta értetek,
mert nem bíjátok majd elszenvetni ha-
ragjának napját. Üdvösségetek koronáját
vesztitek el, ha nem fogadjátok el azt a
megoldást, amelyet Ő kínál.

E most végéhez érkező adventi idősza-
kot úgy is felfoghatjuk, hogy Isten újabb
kegyelmi lehetőséget kínál: „Még egyszer
szól Jézus kegyelmesen, üdvöt kínál ne-
ked”. Azt akarja, hogy mielőtt „még egy-
szer” megrendíti a földet és eget, azok
közé tartozz, akik a rendíthetetlen ország
polgárai!

Segítsen bennünket az Úr arra, hogy a
Bárány nagy menyegzőjén, a rendíthet-
len országban ott legyünk mindannyian
és a „még egyszer” felkínált isteni kegy-
lem ne vádoljon közülünk senkit ama-
napon!

(Békehírnök)

Pátkai Béla